



Χρήστος Γκλάβανος: Φτάσαμε στο Περθ την πρωτοχρονιά του 1967...

Λέγομαι Χρήστος Γκλάβανος και είμαι 77 χρονών. Γεννήθηκα το 1939 στην Ιτέα όπου και από εκεί κατάγομαι. Τον πατέρα μου τον λένε Γιάννη και τη μπτέρα μου Άννα. Ήμασταν όλα μαζί έξι παιδιά. Ένα κορίτσι και πέντε αγόρια. Εμένα δεν μου δόθηκε ποτέ η ευκαιρία να πάω στο σχολείο για αυτό και τα γράμματα μου δεν είναι καλά. Ο πατέρας μου δούλευε στη θάλασσα. Ήταν ψαράς. Η μάνα μου ήταν στον αργαλειό. Πρόσεχε εμάς τα παιδιά και έκανε τις δουλειές του σπιτιού. Ήμασταν φτωχή οικογένεια για αυτό το λόγο ο καθένας είχε τη δική του δουλειά. Το 1954 εργάζομενα ως βαρελοποιός. Έμαθα την τέχνη μέχρι την ημέρα που πήγα φαντάρος. Το 1960 υπηρέτησα στη φρουρά ως Εύζωνας για περίπου δύο χρόνια. Κατά τη διάρκεια της φρουράς ο Αυλάρχης διάλεξε εμένα και εννέα ακόμη άτομα για να εκπαιδευτούμε τρεις μήνες ως σερβιτόροι. Θα δουλεύαμε στο γάμο

της πριγκίπισσας Σοφίας που παντρεύτηκε τον Κάρολο της Ισπανίας. Αφού έγινε ο γάμος συνοδεύσαμε του βασιλείς στην Κέρκυρα όπου και μείναμε για τρεις ακόμη μήνες. Όταν γυρίσαμε πίσω από την Κέρκυρα, φυλάγαμε στον Άγνωστο Στρατώπετρο μέχρι το 1962. Μετά γύρισα πίσω στο χωριό μου όπου είχα σταματήσει τα εμπόρια με τα βαρέλια και ξεκίνησαν εμπόρια με τενεκέδες. Αφού δεν υπήρχε δουλειά στα βαρέλια πλέον εργάστηκα σε ένα παγοποιείο. Έφυγα από το παγοποιείο ύστερα από δύο χρόνια και δούλεψα με τον αδελφό μου ως κτίστης στα τσιμέντα. Το 1966, 17 Μαΐου αποφάσισα να φύγω από την Ελλάδα και να πάω στην Αυστραλία. Ήρθα με το καράβι «Αυστραλίς». Συνολικά ήμασταν περίπου 3,000 επιβάτες χωρίς το πλήρωμα. Στο δωμάτιο μου ήμασταν έξι άτομα. Οι πέντε ήταν Έγγλοι και τους θυμάμαι να γυρνάνε κάθε βράδυ μεθυσμένοι πίσω στα δωμάτια. Την 1η Ιανουαρίου

φτάσαμε στο Περθ και στις 5 Ιουνίου είχαμε φτάσει στη Μελβούρνη. Άλλο ένα μερόνυχτο στο καράβι για να φτάσω στην Αδελαΐδα. Αφού έφτασα στην Αδελαΐδα πέρασε άλλος ένας μήνας και παντρεύτηκα. Την γυναίκα την λένε Αρετή και κατάγεται από την Λακωνία. Μετά από τρία χρόνια μετακομίσαμε στη Σίδνεϊ, Παραμάτα. Αποχτίσαμε δύο κόρες οι οποίες σπουδάσανε και παντρευτήκανε. Απέκτησα και πέντε εγγόνια. Δυστυχώς έπαθα αιτώνυμα και χρειάστηκε να κάνω εγχείρηση στη μέση. Δεν πειράζει όμως, αυτά έχει η ζωή. Όποιος τρέχει για πολλά χάνει και τα λίγα. Για λίγο καιρό δούλευα στο Χολ του Αγίου Ιωάννη στην Παραμάτα. Έφυγα για Ελλάδα και όταν γύρισα πίσω σταμάτησα και αυτή τη δουλειά. Σήμερα ασχολιέμαι με τη γυναίκα μου, τις κόρες μου και τα εγγόνια μου. Όποτε έχω χρόνο όμως μαζεύομαι και με τους φίλους μου και λέμε τα δικά μας.

